

Men når man så siger, at vi godt kan tilføje nogle nye stoffer for måske at få nogle af de gamle ud, bliver jeg meget betænkelig. For hvad er det, industrien gør? Jo, industrien kommer med nogle nye stoffer, som ofte er ugennemprøvede og farlige, og som vi ikke rigtig kender konsekvenserne af. Man siger selvfølgelig, at dem er der ikke problemer med, de er meget bedre end dem, vi havde før. Så holder man op med at bruge de gamle, så mener EF-Kommissionen lige pludselig, at vi godt kan slette de gamle, og så bliver det fremlagt som grandios miljøpolitik fra EU's side: Se, nu sletter vi et stof! Men den form for EU-kabaler går vi ikke med i.

Jeg kan ikke forestille mig, man kan komme med nye stoffer, som det vil være acceptabelt, at vi bare sidder her i Danmark og godkender. Jeg tror, det ville være meget klogere at sige: Der er alt for mange stoffer i forvejen, lad os få ryddet op i dem og ikke starte med at indføre nogle nye. Jeg har i hvert fald meget vanskeligt ved at forestille mig, at vi vil kunne stemme for et sådant direktiv, men det kan da være, der kommer en dokumentation.

Men vores problem med fortolkningen af den sidste pind i dagsordenen er, at vi er bange for, at industrien tilbyder at acceptere, at der bliver slettet et stof, hvorefter lobbyisterne i EU pludselig siger: Jamen slet I bare det, og sig bare til den danske regering, at nu kan de godt få lov til at få slettet det stof, men så får vi lige et par nye med på listen. Sådan skal det ikke være!

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Keld Albrechtsen, at det er en ond og truende verden, vi lever i. Man kan forestille sig, at der kan ske mange slemme ting, så jeg synes, det er sundt, at hr. Keld Albrechtsen har en naturlig skepsis på forhånd. Men man kunne jo også forestille sig, hvis der kom et konkret forslag, at vi underkastede det en nøjere vurdering og selv prøvede at tage stilling til, om det var et fremskridt eller et tilbageskridt.

Jeg er helt enig i, at hvis man fjerner 3-4 stoffer, som ikke længere bliver brugt, og indfører 3-4 nye, bliver den samlede vurdering af forslaget givetvis, at det er et tilbageskridt set ud fra en målsætning om at begrænse mængden. Men det kunne jo godt være, at vi sammen på et eller andet tidspunkt kunne få et så stærkt forbrugerpres og sundhedspres, at det rent faktisk var muligt at revidere listerne på en måde, der sam-

let set trak i den rigtige retning, og jeg synes, det er mere konstruktivt at lægge op til en sådan lidt mere offensiv linie.

Så vil jeg godt sige til hr. Jørgen Winther, at jeg er meget skuffet over at blive mistænkt for at ville bringe rødvindrikningen i Danmark i fare, for det kunne jeg ikke drømme om. Men man kunne da godt forestille sig – da der jo rent faktisk er problemer med sulfitter – at det var muligt at reducere mængden eller finde andre metoder til at konservere rødvin, så vi kunne opfylde de samlede målsætninger i dagsordenen: på den ene side at bruge de stoffer, der er nødvendige af hensyn til sundheden, og på den anden side minimere brugen af dem, så bivirkningerne bliver så små som muligt.

Det er i øvrigt også det, der er lagt op til, når vi snakker om at bruge miljøgarantien, som netop omhandler sulfitterne. Det er et spørgsmål om at bevare det restriktive danske niveau og sige: Der er ingen grund til at øge brugen, for vi har erfaring for, at det er rigelige mængder, der bliver brugt. Jeg tror faktisk, der er grund til at sænke niveauet, men jeg kan garantere for, at det ikke skal bringe rødvinen i fare.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Uden at gå meget detaljeret ind i rødvindiskussionen synes jeg, det ville være ærgerligt, hvis det, der blev husket efter debatten i dag, var en diskussion for eller imod rødvin i Danmark. Det ville næsten ikke være til at bære.

Hvis der er sulfid i en vare, fremgår det af deklARATIONEN, så folk, der har allergi over for det, er i stand til at se, at det er et af de produkter, man skal gå uden om. Det må være helt givet, at vi skal tage hensyn til både mærkning, selve varen og folk, som har en sygdom. Vi er også nødt til at tale lidt generelt. En sund sjæl i et sundt legeme, sagde man engang. Nu har det absolut ikke noget med sjælen at gøre, men sygdomsbillederne er nogle andre end i al almindelighed.

Hvis jeg husker ret, skal sødestofdirektivet revideres efter 5 år. Så skal man tage det hele op til overvejelse, og det er klart, at når vi på et tidspunkt skal give ministeren et mandat, som dikterer hans holdning i EU med hensyn til ændring af sødestofdirektivet, diskuterer vi det i Europaudvalget, som vi altid gør, og vejer for og imod. Men vi skal ikke lade os bluffe af hverken hr. Keld Albrechtsen eller andre, som kommer med et godt forslag om, at nu tager vi en hel